

Kratkočasnica.

(Babilonska zmešnjava jezikov na Dunaji). Nek čevljarsk dečko, Čeh po rodu, terči na Dunaji memogredé v nekega Laha, ki ravno iz mavca (gipsa) vlite podobne na prodaj nosi, da se mu ena z glave zruši. Serdit zareži Lah na-nj: „maledetto Tedesco!“ Ta pa mu naseršen zaverne: „zatraceni Nemeč!“ Zraven sedeča branjevka pa se nad njima dêre: „Pake enk weiter, ungríše Pakaš!“

Novičar iz avstrijskih krajev.

Na Reki 18. avg. — Nič veselega, dragi bravec, ti nimam danes iz našega mesta povedati; naznaniti ti hočem temveč grozno novico, ki se je pripetila pretekli teden v Kostreni — še ne uro daleč od Reke. Prebivala je v majhni hišici kerčmarica s svojo hčerjo. Moža ni bilo doma, ker je daleč na morji v neki kupčijski ladji služil. Mati kerčmarica zgodaj vstane, ter pošlje svojo hčer po opravkih v Baker, in tako doma popolnoma sama ostane. Kar stopi v hišo neznan človek in kerčmarico umori. Prerezal je ubogi ženi vrat in na več krajih života jo je z ojštrim nožem prebodel. Ko je ravno zbežati se pripravljal, pride dekla kostrenskega duhovna po vina. Poterka na zaperte duri, ter kliče kerčmarico. Tolovaj ji odprè, pa tudi njo umori. Ta pa je bila zeló močna, da je ni mogel lahko užugati. Dolgo časa sta se pobijala, nazadnje dekla vendar omaga in mertva na tlapade. Hudodelnik uzame iz škrinje kakih 500 fl. in zbeži. Pravijo, da so morivca že ujeli; — poznali so ga po ranjenem perstu in izpuljenih laséh! — Poljski pridelki so letos tukaj slabi — vse vse je v silni suši zgorelo. J. Bile. *)

Iz Javorja na Gorenskem 14. avgusta. Veselega serca sem konec šolskega leta zapustil ljubljanske ozidja in mestni prah, ter se napotil proti svojemu rojstnemu kraju, kterege sem bil s spomladansko lepoto ozaljšanega zapustil. Veselo življenje je bilo zapaziti povsod, in to po vsi pravici, ker plodonosne kmetije, na katerih edino zidani so stebri sreče kmetiča, mu dovoljno obetajo poverniti veliki trud. Če pomislimo, kako so nekoliko let že pritiskale naše kraje piškave letine, se nobenemu ne bo čudno zdelo, če vidi občno zadovoljnost in veselje med ljudmi. Do zdaj že spravljeni pridelki so, kolikor je bilo upati, se dobro obnesli, ostali pa, in sadje razun češpelj, ktere je večidel hud mraz pokončal, obetajo tudi dobro letino, če nas mili Bog nesreče varuje. Kakor je preteklo leto huda suša tudi naše kraje dosti nadlegovala, tako nas letošnje razveseljuje pogostoma pohleven dež, ki vesele nade še bolj povišuje. Povedati bi se dalo še mnogo hvalovrednega in dobrega, pa saj se dobro že samo hvali. Da je pa tudi napak povsod dosti, mi bo vsak poterdil, ki se količkaj z ljudstvom peča. Naj mi bo tedaj določen prostor, da priobčim eno, na katero vzlasti prosto ljudstvo le redko pazi; zapišem jo iz zgolj npravnega vzroka, da se popravi. Po drugih bližnjih, od nas le malo oddaljenih krajih, brez vsega premislika za prihodnost posekujejo gojzde; bati se je, da se bo pozneje še to obžalovalo, pa žalibag prepozno, ker občno pomanjkovanje derv se bo polagoma tudi tù tako pokazalo, kot po drugih krajih. Pač bi bilo želeti, da bi pooblastena gosposka temu ravnanju še do časa vprek stopila in s tem skerbela za naše potémstvo. — Zraven tega sem naletil na drugo, zares brezbožno ravnanje, ki je zrelo, da se kaznuje. Ko me nedavno peljá po opravljenih pot skozi nek gojzd, mi je bilo treba stopati po posekanem, na pol trohljenem drevju, ktero so že červiči pridno zglodali. Da je to zraven vsega tudi nevarno, gotovo vsak lahko razvidi. Sčasoma se bo merčes lotil tudi neposekanih, zdravih dreves, in

tako bode v nevarnosti celi gojzd; se vé da to ni tako urno, pa polagoma bi se vendar le pripetilo. Komur je ljubo se tega prepričati, naj v gojzdu, kjer se je enaka stvar že ugnjezdila, pogleda suhe proti nebu moleče drevesa, ki z žalostnim glasom pričajo krivdo neusmiljenca, ki si znabiti nehoté s takim ravnanjem škoduje. V obče rečem: Kjer pripuščajo obdelovanje gojzdov červičem, je žalostnega nasledka pričakovati. To naj bo rečeno vsem, ki gojzdnega drevja ali čislati ne vedó ali pa nočejo, kar je ostre kazni vredno. Z Bogom. Gr. Krek.

Z bleškega jezera 22. avg. zvečer. §. — Poznaš li, predragi bravec, prekrasno „bleško jezero?“ Kar demant med kamni, kar rožica med cveticami, kar danica med zvezdami, kar punčica v očesu: to je v naši mili domovini „bleško jezero.“ Jasni plan vode, prijazni otok, zeleni okraji, ovenčani bregovi, stermi grad, veličanske planine, čisti zrak: to je ta čarobni kraj. — Da! bleško jezero je zibel veselja, naróčje národnosti, hram petja in zdravja vir! — Danes pa se posebno veselje razliva po prijaznem kraju. Obilna množica imenitnih gostov, gorenske gospóde in verlih rojakov je prišla obhajati danes tukaj rojstni god presvitlega Cesarja, ter mu skazati svojo udanost, zvestobo in ljubezen. Središče veselega obhajanja je gospod Malnerjeva gostivnica. Velika sobana je čudo lepo ozaljšana s cveticami, v kterih se odlikujete podobi vitežkega Cesarja in mile Cesarice. Zapustila je zdaj družba veselo sobano, kjer se je tombola igrala, in se vsipa po lepih potih ob obalu in na lahke ladjice jezerske. Kar hipoma švigne plameči raket proti nebu iz srede jezera; znamenje je to, da se prične lepa osvečava na ladii in druga na bleškem gradu: prva je bila napravljena od osnovavcov večerne veselice, druga od sedanjega posestnika gradú, gosp. Ruard-a, — prekrasna jedna in druga. Terpele ste celo uro in vmes so pokali možnarji z gradú. Glej! kak švigajo razni ognji in svečava v zraku, — kak se spreminjajo v mnogobrojni luči valovi, otok, obalo in veličanski grad; čuj! kak se zlega krik gledavcov in godba sumeča, ki se konča s slavno pesmijo cesarsko! Krasen večer! Malo krajev gotovo gotovo, v kterih bi se imenitni god vredneje praznovati mogel! Zdaj pa vse vre v sobano, ki je pripravljena za ples. Vidiš, kak se verstijo in vertijo čili plesavci in nježne plesavke, kak „pobirajo lahke stopince.“ Znotraj v gostivnici vse mergolí židane volje; zunaj pa potihne vse; plan jezera se vlega v mir, — le jek godbe in veselja iz sobane se pogubljuje po njem. V sobani pa se ravno vstavlja v red za četvorko (Quadrille), kar prihití pošta, in kmalo potem stopi okrajni predstojnik, gospod Košir v sredo in bere ravno od Njih ekscelencija deželnega gospoda poglavarja prejeto radostno novico, da mila Cesarica je sinčka porodila. Zdaj pa Slava-klicov in veselega vriska in ploskanja ni konca ne kraja; cesarska pesem zopet zadoní; vsi pričujoči pojejo jo nadušeni; z gradú pa se razlega strel sto- in enkrat. — Hvala in zahvala za napravo te veselice pa gré prečastitemu okrajnemu predstojniku, gosp. J. Košir-ju, kteri se tako iskreno prizadeva za srečo bleškega jezera in celega okraja, ki pridno oskerbljuje zložne poti (že prihodnje leto se bo menda naredila dolgo zaželjena prijazna pot poleg jezera krog in krog), stavi lepe mostove in previdno odpravlja to in uno napako, da čedalje bolj se prikupuje bleški kraj domačinom in ptujcom, kteri lepe denarce nosijo lesém. Letos je bilo tukaj mnogo imenitnih gostov vsakega stanú iz raznih daljnih krajev. Prišli so tudi dunajski naši dijaki (med njimi nadepolni pisatelji), ki so nas razveseljevali s prijjetnim petjem. Priserčno nas je veselilo tudi unidan sprejeti tù gosp. prof. Terstenjak-a in dr. Bleiweis-a, ki sta vesela obhodila velik del Gorenskega kakor poprej Notrajnskega. Mnogo družih inostranih učenih mož je obiskovalo že letos prelepo našo gorensko stran; med temi mi je neki, ki je že celo Evropo in tudi čezmorske kraje obhodil, naravnost

*) Poslani popis bomo natisnili berž ko bo mogoče.

Vred.

***) Stara skušnja.